

המפעל העולמי לילדי ישראל

ושנתם לבניך

בית אברהם משה
ע"ש הרב ר' אברהם משה ב"ר שלמה זצ"ל

הבן שלך, השליחות שלנו!

ציון

ארגון ושנתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וברורים: 02-3733111

אדר ב תשפ"ב | עלון מס': 315

פרשת ויקרא - פורים

ודברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

ספור לפורים

רעולי פנים עוברים בסמוך לאותה פניסה, כפי הנראה מחפשים אחר אותו אדם שהסתתר בארמון.

הבלש הראה שוב את הדמויות המסתתרות, הגדיל את התמונה ושפר את האיכות, עד שהיה אפשר להבחין מעט בתו פניו.

השר החל לרעד בכל גופו. הוא זזה את האדם. זהו בנו אהובו. מה הוא עושה שם? ממי הוא מסתתר ומדוע?

לאחר ברור מהיר התגלו פסות הפזל הנעלמות. מסתבר, כי הבן של השר אכן נמלט באותו יום משודדים שרדפו אחריו לרחו. מתוך תשוקה הוא ברח לעבר הארמון, וברגע שלא הבחינו נכנס באחת הפניסות הצדדיות, כשהרודפים לא מעלים בדעתם שאדם יהיו להסתתר בתוך ארמון השר. כה, בזכות הארמון, נצלו חייו.

שר אחד צנה לבנות עבדו ארמון גדול ומפאך. במשך כמה שנים עסקו בהקמתו, החל משלב התכנון והאדריכלות וכלה בבניית הארמון עצמו. הרבה מחשבה ומאמץ השקעו באותו ארמון שהיה חשוב מאד לשר, וכמובן - דמים מרבים.

סוף השלמה המלאכה. הארמון נצב על תלו וכלו הוד והדר. לבקשת השר ארגן טקס רב רשם של חנכת הארמון ובו ישתתפו שרים חשובים וכן נתינים רבים מהסביבה.

והנה ארע אסון! בלילה הקודם לארוע הגדול התמוטט לו הארמון על יסודותיו וקרס פלו. ואף בנס לא היו נפגעים בנפש.

העיר הייתה מרוקחה. כיצד קרה הדבר? צריך לחקור ולבדק! גם השר שהיה מתסכל מאד, החליט לפצח בחקירה משלו. הוא מנה ועדת בדיקה מיידית והורה לה לעשות הכל על מנת לגלות את הגורם להתמוטטות הארמון. בועדה היו חברים מהנדסים מיידים ויליות נברו מהמהנדסים בחקירות. במשך ימים וילות נברו מהמהנדסים בתכנית הבניה כשהם מחפשים את הפשל ההנדסי, באשר במקביל ישב צוות הבלוש על מצלמות האבטחה מהימים שקדמו לקריסה וחיפשו אחר קצה חוט.

או אז הבין השר, שאין מה להצטער על כל ההשקעה הרבה שהלכה לטמיון. הרי - כל הארמון לא נבנה, אלא כדי להציל את בנו וקירו...

כשהיה מספר הבעש"ט ספור זה (בשנויים קלים...), היה מוסיף כשפבת צחוק על פניו ואומר:

הספור הזה, ממשיך לנו את גדל ההסתבר בהנהגת העולם, אנשים בעולם הומים, עוסקים, בונים, עושים, וסבורים שכל הטרחות שטורחים אינם אלא לטובת עצמם, ואינם יודעים כי הם פועלים על ידי מסובך הסבות... שמינהל את העולם!

והיאך לא נצחק על גדל ההסתבר בהנהגת העולם?!

המסר הזה שזור היטב בספור המגלה, אותה נקרא בעוד ימים ספורים. ארועים שונים, הנראים בשעתם כלא משמעותיים, וחלקם אף ארועים שבמבט מצמצם אינם טובים כל עקר - מתבררים לבסוף כאלו שהובילו וגלגלו את הישועה הגדולה. "אסתר מן התורה מנין - ואנכי אסתר אסתי" (חולין קלט ב).

וזה גם מסר לכל אחד ואחד מאתנו. גם כשיש ל"ע דברים לא כ"כ נעימים בדרך, כשתלמיד עובר קשיים שונים, חשוב להשאיר רגוע, שלו ונבטוח - שהכל הכל לטובה!

לאחר כמה שבועות, גלו מהמהנדסים את הטעות הגורלית בבניה שהובילה כפי הנראה להחלשת היסודות. מסתבר אפוא, שבנוי הארמון עשו מלאכתם רמיה, וכדי למעט בעלויות דלגו על שלבים הכרחיים - מה שגרם לאסון הנורא.

בעוד יושבים חברי הועדה עם השר ומראים לו את הממצאים, נקרא לפתע השר בדחיפות לצאת הבלוש. "גלינו דבר שעינו אותך מאד, אדוני השר. כדאי שתבוא בדחיפות!"

לשמע הדברים, עזב השר את הישיבה והלך עם הצוות שהוביל אותו לחדר השליטה של המצלמות, שם כבר המתינו לו שאר החוקרים.

"נתנו לתמונות לדבר בעד עצמם", אמר ראש צוות הבלוש. הוא הפעיל את המסך והתמונות החלו לנוע על גביו, מראות את הארמון טרם התמוטטותו, מאזיות שונות. המתח חרף את האויר. השר הבין, שאם קוראים לו בדחיפות כזו, יש סבה טובה...

לאחר זמן לא רב הבחינו המשתתפים בדמויות חשוכה הנכנסת לארמון מאחת הפניסות האחורית שלא הייתה נעולה. כעשורים שניתן לאחר מכן נצפו כמה

פורים שנת!

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

בְּאֵדָר מְשִׁמְיעִים עַל הַשְּׁקָלִים

בְּמִסְגֶּרֶת כְּנִיסָה לְחִיּוּק בַּתּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁנֵעֶרְךָ בְּסִנֵּיף בּוֹיָאן בְּבִיתְךָ עֵלִית בְּהַשְׁתַּתְּפוּת הַנְּהַלֶּת הָאָרְגָוִן. רַבְּנֵי וְתַלְמִידֵי הַסִּנֵּיף, לְרַגֵּל סִיּוּם זְמַן הַרְף הָאָרְךָ בּוֹ עָמְלוּ וְשָׁקְדוּ תַלְמִידֵי וְשִׁנְנָתְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הַפְּתָעוּ הַתַּלְמִידִים לְקַבֵּל מִהַנְּהַלֶּת הָאָרְגָוִן תְּשׁוּבָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה - מְטַבֵּעַ מִיַּחַד וּמְהַדָּר שֶׁנִּמְסַר מִכָּ"ק הָאֲדָמוֹר מְסָקוּלָעוֹן זְצוּק"ל לְאַחַר שְׁנֵתְבָרְךָ עַל יָדוֹ וּבְקִשׁ לְמַסְרוֹ לְתַלְמִידֵי תַשְׁבֵּ"ר לְשִׁמְרָה לְסָגְלָה וְלִזְכוּת.

אֶת הַמְטַבְּעוֹת הַבִּיא מֵאֵרֶה"ב יָדִיד הָאָרְגָוִן הַרַה"ח רַבֵּי דָוִד וַיִּים שְׁלִיט"א שֶׁקִּבְּלָם אִישִׁית מִיָּדוֹ שֶׁל הָאֲדָמוֹר ע"מ לְמַסְרָם לְתַלְמִידִים כְּאִמּוֹר. הַתַּלְמִידִים הַמְרַגְּשִׁים קִבְּלוּ בְּחֶרֶדֶת קֹדֶשׁ אֶת מְטַבְּעוֹת הַקֹּדֶשׁ מִיָּדֵי הָאוֹרֵחַ שְׁלִיט"א, מְטַבֵּעַ לְכָל תַּלְמִיד. בְּדַבְּרֵי הַחִיּוּק שֶׁנֶּשְׂא, סִפֵּר עַל רַבּוֹ הָאֲדָמוֹר זְצוּק"ל, עַל שְׂגֹב גְּדֻלָּתוֹ וְאֶהֱבַת יִשְׂרָאֵל שֶׁפְּעָמָה בּוֹ וְעַל הַמוֹפְתִים שֶׁהִשְׁתָּרְכוּ בְּעַקְבוֹתָיו כְּדָבָר שֶׁבִשְׁגָרָה.

כְּפִד אֶת הַתַּלְמִידִים בְּהַשְׁתַּתְּפוּתוֹ וּבְדַבְּרָיו הַמְרַמְקִים כְּתַמִּיד נְשִׂיא הָאָרְגָוִן הַרַב צְבִי גֶלְסֶנְר שְׁלִיט"א, שֶׁהַבִּיעַ אֶת הַתְּפִעָלוֹת מִן הָאֲבָרְכִים הַמְסוּרִים בְּסִנֵּיף וּמִתַּלְמִידֵיהֶם הַיְקָרִים.

הַרַב יַצְחָק יַעֲקֹב גוֹטְלִיב שְׁלִיט"א, רֹאשׁ וְשִׁנְנָתְךָ לְבָנָיָד בֵּיתְךָ עֵלִית, הוֹדָה לְהַנְּהַלֶּת הָאָרְגָוִן בְּשֵׁם רַבְּנֵי הַסִּנֵּיף וְתַלְמִידָיו עַל כִּנְסוּם הַמִּיָּחָד וְעַל הַפְּעִילוֹת הַבְּרוּכָה בָּהֶם זֻכִּים לְטַל חֶלֶק וְלִהְיוֹת עִלְיָה. הַרַב גוֹטְלִיב שִׁתַּף אֶת הַתַּלְמִידִים בְּסִפּוּרֵי מוֹפֵת מְפַעְמִים עַל הָאֲדָמוֹר מְסָקוּלָעוֹן זְצוּק"ל.

יו"ר הָאָרְגָוִן הַרַב יַצְחָק גֶלְסֶנְר שְׁלִיט"א, רַמַּק אֶת הַתַּלְמִידִים בְּדַבְּרֵי חִיּוּק מְלִוּים בְּסִפּוּרִים עִם לְקוּחַ לְצַדֵּם כְּדָרְכּוֹ בְּקֹדֶשׁ, וְהַפְּעַם בְּאוֹרֵת חֹדֶשׁ אֲדָר.

בְּסִיּוּם הָאָרְצֵי קִבְּלוּ הַתַּלְמִידִים מִיָּנִי תְּרַגְּמָא, וְהַתְּפָרוֹ בְּשִׁמְחָה לְבִיתֵיהֶם.

הוֹדָעָה חֲשׂוֹבָה!

פּוֹרִים שְׂמֵחִים! 😊

לע"נ הרה"ג
ר' מאיר אריה
בן ר' יוסף לב

מֵאֵת: הַרַב יְהוּדָה לֵב מַח"ס לֵב הַמוֹעֵדִים

"צָרִיף הָאָדָם לְהַתְּבַוְּנוֹ אִיךָ הָיָה עוֹמֵד לְפָנָי מְלֶךְ בְּשָׁר וְדָם וּמְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים שְׂאִינָם נוֹגְעִים לְמֶלֶךְ הֲלֹא יִהְיֶה אֶת רֹאשׁוֹ, ק"ו כְּשֵׁעוּמֵד בְּבֵית הַפְּנִסָּת וּבְבֵית הַמְּדֻרָשׁ לְפָנָי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקּוֹב"ה וְאִיךָ לֹא יְבוֹשׁ מִפְּנֵי" (סִפּוּר חֲרָדִים כו פו).

בְּחִירַת מְקוֹם לְתַפְּלָה

רֹאזִי וְרֹצִי לְכָל אָדָם שֶׁיִּבְחַר לוֹ מְקוֹם בְּבֵית הַפְּנִסָּת אוֹ בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ אֲצֵל אֲנָשִׁים יְרֵאִים שְׂאִינָם מְדַבְּרִים כְּלָל בְּעַת הַתְּפִילָּה, כִּי כְּאֲשֶׁר יִשָּׁב בְּקֶרְבָּתְךָ יִזְהַר יוֹתֵר מִשִּׂיחָה בְּתַפְּלָה, וְיִתְרַחַק מֵאֵלּוֹ הַמְּשׁוּחָחִים בְּשַׁעַת הַתְּפִילָּה. (צוּאוֹת בֵּית אֲבֵרָהם לְהַחִי אָדָם)

זְהִירוֹת הָאָר"י הַקְדוּשׁ

הָאָר"י ז"ל הָיָה זָהָר מְאֹד שֶׁלֹּא לְדַבֵּר בְּבֵית הַפְּנִסָּת, רַק דַּבְּרֵי תּוֹרָה וְתַפְּלָה, וְאִפְּלוֹ דַּבְּרֵי מוֹסָר לֹא דַּבֵּר כּוֹשֵׁם שְׁחָשֵׁשׁ שְׁפָא יִפְשָׁר מְסוּנָה לְדַבְּרֵי חוּל. (שׁוּעַ הָאֵרֶז"ל קנא א, עֵרֵה"ש ככא י)

מַרְבִּין בְּשִׂמְחָה

חִידוּדִים מְשִׁמְחִים

אֲבָרְיָא: אֲבָרְיָא, 100 e"ח
כְּרֹזַק מִפְּתִיחַ לְמַכְנִיחַ בְּהַלְבִּיחַ
אֵם תְּצִלְוִיחַ אֶהֱפַתְיָחַ, תְּצִלְוִיחַ
אֲוִתְסַ.
אֲבָרְיָא: אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ, אוֹי!
אֲבָרְיָא: אֲוִיחַ? אֲוִיחַ? אֲוִיחַ?
אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ 100 e"ח?
אֲבָרְיָא: אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ...
בְּהַלְבִּיחַ, אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ 120 e"ח...!
(הַתַּלְמִיד ש. וַיִּים נ"י)

פְּקִיז בְּצִיָּא: "אֲדָוָן, בְּחַקְלָה
פְּקִיזָּה. אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ"
אֲוִיחַ: "אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ אֲוִיחַ אֶהֱפַתְסַ"
קָלָה...?"

בְּסוּרָה מְשִׁמְחֵת לְתַלְמִידֵי אֲנָלָדָה

לְאַחַר תְּקוּפָה אֲרַכָּה אֲנִי שְׂמִיחִים לְבַשָּׁר כִּי בְּסִיעֵתָא דְשִׂמְיָא שְׁעוּרֵי הַלֵּיל שְׂשִׁי חוֹזְרִים לְהַתְּקִים עִם הַחִידוֹת וְהַסְּפוּרִים עַל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעִי, עֲדִכּוּנֵי מְבַצְעִים וְהַפְּתָעוֹת, בְּשַׁעַת שֶׁל קוֹרֵת רוּחַ.

הַשְּׁעוּרִים יִתְקַיְמוּ בְּסִנֵּיף "חוּנֵי הַמְּעַגֵּל" בְּיָמֵי חֲמִישִׁי בְּכָל שְׁבוּעִים, ע"י הַרַב יַעֲקֹב יוֹגֵר שְׁלִיט"א מְרֹאשֵׁי וְשִׁנְנָתְךָ בְּאֲלָעָד.

הַשְּׁעוּרִים הַחֲדָשׁ יִתְקַיְמוּ בְּיָמֵי חֲמִישִׁי לְפָרִשַׁת וּלְקֶרֶת וּלְקֶרֶת שְׂמִינִי וְלְאַחַר חֶג הַפֶּסַח בְּפָרִשַׁת: אֲמֹר, בְּחַקְוֵתֵי, נְשִׂא, שְׁלַח, חֻקֵּי, פְּנִיחַס, מְסַעֵי

שְׂמוֹ שֶׁל אֵיזָה בְּעַל חִיּוּם נִכְתָּב בְּפָרִשָׁה זֹאת כְּמָה פְּעָמִים אַךְ בְּאִיֹּת שׁוֹנָה?

אֵיזָה חֻקֵּי מוֹפֵיעַ בְּפָרִשַׁתְנוֹ?
ה' אָמַר שְׂוֵא יִשְׁלַח אֶת הַצְּרִיעָה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְגַרֵּשׁ אֶת אוֹיְבֵיהֶם (שְׁמוֹת כג כח).

חִידוֹת פְּרִשַׁת וּיְקָרָא

פְּתָרוֹן חִידוֹת מְסַפְּטִים